

Progenies sequitur gradibus ad crimina crescens:
Crimina quæ stímulis acidunt dementia corda,
Teque, Pater, variis armant ^a.

Tum primum venit opere incumbere terris
Intempestivus descendere nubibus iamber,
Fulmina tum primum celo dejecta sereno;
Horrida tum grando turbatos verberat agros,
Et tonitru altisono infractus murmurat æther.
Nec tamen ista malos revocant; furor impius orbem
Obsidet, et laxis rabies defertur habenit.
Bella placent, cædesque simul, perjuria, fraudes,
Mentirique libet, rapere est amor, abdere furtæ.
Nulla fides populis, nulla est jam veritas usquam.
Diluvio abluit terrarum crimen et undis,
Virque unus residet generis populique resector.
Arca tegit paucos eastorum semina servans;
Jam tum venturi facies monstrata lavaci,

^a In ms. Viet. a secunda manu hie assuitur, ad fulmina factis; apud Veitzium autem, punire periclis;

ac deinde, Tum primum mala cœperunt. COUST.

^b Post cl. Zehnerum Veitzius, dat luce renatis, susceptos servans Ecclesia partus. Alii editi, data lance

Ex præcedentibus Prolegomenis lectori comperire fuit obvium, Quesnellum, dum Leonis Magni Operibus recensendis operam daret, his S. Hilarii Arelatensis Opuscula, cum amplissima de illo Patre dissertatione, annexuisse. Quæ quidem dissertatio, quamvis Apologetica pro S. Hilario sit inscripta, tot tamen ac tantis rationibus ad Leonem pertinet, ut rix alias quam ubi Quesnelli inseruit, inviolato rerum ordine, collocari queat. Hic igitur illam consulto omittimus, inter cæteras Quesnelli in Leonem Magnum Elucidationes, tomo scilicet LV nostræ Patrologie, typis mandandam reservantes. EDIT.

A Atque unus multis, per quem ^b data luce renati,
Susceptor sido servans Ecclesia partu.

Postquam diluvii cecidit tumor, unda resedit,
Ales paciferæ solium portavit olivæ,
Jam siccis revolans pennis dedit omnia pacis.

Tum populus surgit melior ^c tum purior undis
Gens hominum magnos terris paritura nepotes.
Inde sacerdos in cœlum dedita corda,
Hinc inter flamas pueri cantare parati,
Et puer impasti quem non tetigere leones,
Tum reges cecinere Deum, tum vera prophetis
Ora sonat cœli sobole splendentia terris.
Quamvis cuncta Deo servirent criminè victo;
Attamen antiqui etiam nunc gutta veneni
Spargebat populos, et erant vestigia fraudis,
B Quæ bonus ablueret doctor melioribus undis.

renati, sed sceptos (Al. ceptos)... servans Ecclesia partu. Sequimur ms. Laudum. COUST.

^c Quesn., quam prior in undis; et postea, Inde sacerdotes.

ANNO DOMINI CCCCL.

PASCHASINUS, LILYBÆTANUS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICO-LITTERARIA IN PASCHASINUM.

(Ex Schœnemannii Bibl. hist. litt. tom. II.)

§ I. Vita.

Paschasinus civis et episcopus clarus maxime legatione Leonis I jussu ad concilium Chalcedonense a. 451 una cum Lucentio episcopo Asculano et Bonifacio presbytero suscepit, inter quos ipse tamen primus loco et honore fuit, primusque Actis concilii Leonis nomine subscrispit. Neque hoc unicum fuit Leonis de doctrina et prudentia viri hujus testimonium, sed jam antea meruerat ut ab eo de Paschatis a. 444 supputatione, haud levi tune quæstione, consuleretur. Multa autem gravia per id tempus cum Ecclesia sua perpessus est a Genserico, de quibus ipse in epistola ad Leonem conqueritur. Extrema vita ejus incerta sunt.

§ II. Scripta.

Superest epistola ejus ad Leonem, de Quæstione Paschati, scr. a. 443, qua Leonis epistola quæ intercidit, respondet. Apud Marianum Scotum male in

C duas epistolas disiecta est et ab aliis etiam duobus titulis ineptis, nimurum de Fontis miraculo, et de Captivitate Vandalica laudari solet. Epistola autem altera Paschašini de Damnatione Dioscuri, quam exstante tradunt in Actione 3 concilii Chalcedonensis, non est epistola, sed ejusdem Paschašini coram ipso concilio Leonis nomine dicta in Dioscurum sententia, quod nemo non videt, qui Acta ipsa inspicere velit; obvia in Conciliis Labbei T. IV, pagg. 419-21; Harduini T. II, pagg. 343-46; Mansii T. VI, pagg. 1046-48.

§ III. Editiones.

Paschašini epistolam non solum multi Epistolarum Leonis M. libri miss. servarunt, sed transmisit etiam in Chronicis suis Marianus Scotus sæculi undecimi chronographus, lib. II, act. 6 ad a. 444, ed. Bas. apud Oporin. a. 1559, p. 344-46, et in Historiis SS. rer. Germ. Ratib. 1726.

Emendata est potissimum Petarii et Bucherii opera.

quorum alter in opere *de Doctrina Temporum nonnulla castigavit ad miss. codd. Jac. Sirmondi*, alter totam auctiorem et elimatiorem descripsit ex aliis miss. exemplaribus in *Commentario in Victorium Aquitanum (Antwerpiae in off. Plant. apud Bathas. Mortuum 1634) pagg. 75–77*. Dehinc eam suscepit Quesnallus inter Leoninas post epistolam II, doctas-

A que annotationes addidit pagg. 425 sq. ed. Lugd. Tandem Ballerini relectam ad ms. Vat. Reginæ Suecorum num. 586, saeculi xi, in quo Paschasini opere inserta erat, cum copiosis et ipsi annotationibus et variantibus lectionibus repræsentarunt inter Leoninas num. III, non omissis Quesnelli notis *tomo III. Adde Mansii Concilia T. III. p. 1222*.

PASCHASINI EPISTOLAM

Vide inter Epistolas Leonis Magni, numero m, infra, tom. LIV.

EODEM TEMPORE.

P. ANNÆUS SYLVIUS, EPISCOPUS OCTODURENSIS.

NOTITIA HISTORICO-LITTERARIA IN SYLVIVUM.

(Ex Schœnemanni Bibl. hist. litt. tom. II.)

§ I. Vita.

Poleminus sive Sylvius aut Salvius (a), episcopus Octoduri (qui locus hodie audit Martignac, et situs est ad Rhodanum in comitatu Vallesino Helveticorum); si idem vere fuit, cui Eucherius Lugdunensis Passionem Martyrum Agaunensem nuncupavit. Certe nihil amplius præter hoc cum laudatissimo viro, cui vicissim lucubrations suas inscripsit, vinculum, vitæ ejus memoriam commendat.

B

§ III. Editiones.

Partem hujus *Laterculi*, mensem scilicet Januarium et excerpta ex aliis vulgavit primus *Bollandus* in *præfatione gen. ad Acta SS. T. I Jan. p. 44, 45*. Integrum deinde proposuerunt continuatores ejus *tomo VII Junii pagg. 178–481* cum *præfatione de ms. codice*, ex quo ille prosciscitur, item astate, auctore et indeole ejus, ad quæ magis illustranda aliud simul ediderunt *Kalendarium e regione Laterculi* hujus impressum *Furii Dionysii Philocali*, quod antea evulgarat *Bucherius* in *Commentario in Victorum Aquitanum*. Attamen multis hic *Laterculus* in locis mancus est et ab excerptis etiam, quæ *Bollandus* olim ediderat, perquam sæpe recedens ut prius *Benedictini* auctores *Historie Litteraria Gallie T. II. p. 295, 96*, et nuper *Mansius* ad *Fabricii Bibl. C M. et Inf. Lat. animadverterunt.*

§ II. Scripta.

Exstat ejus *Laterculus* sive index dierum festorum, singulis mensibus tum inter Christianos, tum apud Gentiles celebrari solitorum, ser. Theodosio Juniori et Valentiniano Augustis, Flavio Zenone et Porthumiano coss. i. e. a. 448.

C M. et Inf. Lat. animadverterunt.

(a) *Bollandus P. Annæum Silvium scripsit.*

SYLVII KALENDARIUM

Videsis, lector, supra tomo XIII nostræ Patrologiæ, col. 676, ubi materiæ propinquitas jam nobis præbuit rationem edendi opus *Sylvii*.

EODEM TEMPORE.

TURRIBIUS, ASTURICENSIS EPISCOPUS.

NOTITIA HISTORICO-LITTERARIA IN TURRIBIUM.

(Ex Schœnemanni Bibl. hist. litt. tom. II.)

§ I. Vita.

Turribus, Asturicensis in Hispania Tarragonensi episcopus, acerrimus Priscillianistarum hostis et

D vexator, qui postquam ex variis per Hispaniæ et forte etiam exteris provincias peregrinationibus redux de malo hoc late in tenebris serpente, primum amicos